

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214906
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119214906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., sídlom Komenského 50, 042 48 Košice, IČO: 36 570 460, proti žalovanému: D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 1.423,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/204/2019-31 zo dňa 14.02.2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 873,29 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 600,53 € od 1.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 51,50 € od 6.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 221,26 € od 1.12.2018 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 50,- € splatných vždy do 25.dňa príslušného mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s úhradou čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 22 %.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou zo dňa 25.09.2019, doručenou súdu 30.09.2019, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.423,83 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 600,53 eura od 01.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 51,50 eura od 06.11.2018 do zaplatenia a zo sumy 771,80 eura od 01.12.2018 do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril 29.03.2017 Zmluvu č. XX-XXXXXXXXXXPDXXXX o dodávke vody z verejného vodovodu podľa zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a poskytoval žalovanému služby - dodávku vody z verejného vodovodu a odvádzanie odpadovej vody k odbernému miestu F., B. XXX/X. Žalobca so žalovaným ešte pred uzatvorením zmluvy o dodávke pitnej vody uzavreli Zmluvu o dielo č. XXX/XXXX/AXV€ (Projekt „Prípojka za 1 EUR“) zo dňa 27.2.2017, ktorou sa žalovaný zaviazal v zmysle čl. IV. bod 4. zmluvy o dielo odoberať vodu v dohodnutom množstve po dobu 5 rokov. Žalobca preto poskytol žalovanému zľavu spočívajúcu v montáži vodomernej zostavy a dodávky vodomernej šachty v zmysle čl. III. bod 2 zmluvy o dielo v celkovej výške 416,63 eura, ako to vyplýva z faktúry č. XXXXXXXXX. Dňa 09.10.2018 došlo na uvedenom odbernom mieste k prerušeniu dodávky vody, resp. odvádzaniu odpadových vôd z dôvodu neplatenia vodného a stočného po dobu dlhšiu ako 30 dní po dobe splatnosti podľa § 32 ods. 1 písm. m) a ods. 8 zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách. Žalobca fakturoval náklady

spojené s realizáciou prerušenia, resp. obmedzenia dodávky vody v zmysle § 32 ods. 8 zákona č. 442/2002 Z.z. a platného cenníka /p.č. 1/. Z uvedeného dôvodu žalovaný porušil svoj záväzok odoberať vodu po dobu 5 rokov, nakoľko bol odpojený od dodávky pitnej vody a teda mu bola vyfakturovaná zmluvná pokuta.

Z vykonaného dokazovania zistil, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené zmluvy na ktoré poukázal žalobca v žalobe. Zistil taktiež, že faktúrou za vodné a stočné č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2018 s dátumom splatnosti do 31.07.2018 žalobca vyfakturoval za obdobie 09.06.2017 - 06.06.2018 nedoplatok v sume 600,53 eura. Faktúrou za vodné a stočné č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2018 s dátumom splatnosti do 30.11.2018 žalobca vyfakturoval za obdobie 07.06.2018 - 09.10.2018 nedoplatok v sume 221,26 eura a zmluvnú pokutu vo výške 550,54 eura, t.j. celkovo nedoplatok v sume 771,80 eura. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2018 s dátumom splatnosti do 05.11.2018 žalobca vyfakturoval sumu 51,50 eura za prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vody, resp. odvádzania odpadových vôd z dôvodu neplatenia podľa § 32 ods. 1 písm. m) a ods. 8 zákona č. 442/2002 Z.z., ku ktorej faktúre bol priložený aj preberací protokol zo dňa 09.10.2018, na ktorom je zaznamenané, že bolo vykonané prerušenie, resp. obmedzenie dodávky vody, resp. odvádzania odpadových vôd, pričom odberateľ preberací protokol podpísal. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2017 s dátumom splatnosti do 24.04.2017 žalobca vyfakturoval sumu 0,- eur za projekt „Vodovodná prípojka za 1 EUR“. Zo zmluvy o dielo č. XXX/XXXX/AXV€ označenej ako „Projekt, prípojka za 1 EUR“ z 27.02.2017, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému zľavu spočívajúcu v dodávke vodomernej šachty montáži vodomernej zostavy za 1,- euro zistil okrem iného, že v zmysle čl. IV. bod 4 zmluvy o dielo objednávateľ sa zaväzuje, že uzatvorí kúpnu zmluvu o dodávke vody z VV a od predávajúceho odoberie vodu z verejného vodovodu v priemernom množstve minimálne 0,271 m³ za deň. Objávateľ je povinný odoberať pitnú vodu v priemernom množstve minimálne 0,0,271 m³ za 1 deň odo dňa realizácie predmetu zmluvy o dielo na odbernom mieste po dobu dohodnutého obdobia piatich rokov. Zhotoviteľ je oprávnený posudzovať plnenie uvedeného záväzku vždy po uplynutí fakturačného obdobia. Ak počas hodnotiaceho obdobia dôjde k prerušeniu, resp. ukončeniu pripojenia odberného miesta zo strany zhotoviteľa, zhotoviteľ je oprávnený vyfakturovať zmluvnú pokutu, ktorá bude predstavovať finančné vyjadrenie množstva minimálneho odberu uvedeného v čl. IV v bode 4 za obdobie odo dňa prerušenia, resp. ukončenia pripojenia odberného miesta ku dňu ukončenia doby účinnosti tejto zmluvy uvedenej v čl. V. v bode 1. v súlade s platnými cenníkmi VVS, a.s. (čl. IV. bod 8 zmluvy o dielo).

Právne posudzujúc zistený skutkový stav mal súd prvej inštancie za to, že nárok uplatnený žalobou ako nedoplatok na vodnom a stočnom vo výške 873,29 eura bol dôvodný, vrátane nároku na úrok z omeškania z dlžných súm vyúčtovaných jednotlivými faktúrami keďže žalovaný od žalobcu dodávanú pitnú vodu odoberal, bol preto povinný uhrádzať vodné.

Nárok na zmluvnú pokutu vo výške 550,24 eura vyplývajúcu z faktúry č. XXXXXXXXXXXX mal za nedôvodný. Uviedol, že žalobca nárok na zmluvnú pokutu odvodzoval z článku IV. bod 1. zmluvy o dielo, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, k základným princípom úpravy ktorých je to, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu podrobil súdnej kontrole uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Uviedol, že v dohode o zmluvnej pokute musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. V zmluve uvedená formulácia „ak počas hodnotiaceho obdobia dôjde prerušeniu pripojenia odberného miesta zo strany zhotoviteľa“ je všeobecná a nejednoznačná. Zo znenia dohody o zmluvnej pokute v zmluve o dielo (čl. IV. bod 8) nevyplýva jednoznačná špecifikácia porušenia povinnosti, na ktorú sa vzťahuje. Zmluvná podmienka nijako nekonkretizuje dôvody prerušenia pripojenia, pričom zo samotného zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách vyplýva, že dodávateľ môže prerušiť dodávku vody nielen z dôvodov na strane odberateľa - spotrebiteľa, ale aj z dôvodov na strane dodávateľa, resp. v dôsledku udalostí nezávislých na vôli, resp. konaní či opomenutí dodávateľa a spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty odôvodnil porušením povinnosti žalovaného uhrádzať riadne a včas cenu za dodané služby, toto dojednanie o zmluvnej pokute nijako nereflektuje na závažnosť porušenia zmluvných povinností spotrebiteľa, zmluvná podmienka oprávňuje dodávateľa požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty bez ohľadu na výšku dlhu spotrebiteľa. Nie každé porušenie povinnosti je rovnakej intenzity a významu. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška dlhu spotrebiteľa vzniknutého porušením záväzku. Preto súd považuje zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluve o dielo za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto žalobu v časti uplatneného nároku na zmluvnú pokutu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách - § 4 ods. 3, 4, § 5 ods. 3, § 17 ods. 3 písm. c), § 26 ods. 1 písm. g) a h), § 28 ods. 1, 6, na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 4 písm. k), § 53 ods. 5, § 517 ods. 1, 2 a na § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z..

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 262 ods. 1, § 251 a § 255 ods. 1, 2 CSP. Pri kvantifikácii výšky nároku na náhradu trov konania vychádzal z pomeru úspechu k neúspechu v spore nakoľko úspech žalobcu bol 61 %, neúspech 39 %, má nárok na náhradu trov konania v pomere 22 %.

2. Voči tomuto rozsudku v rozsahu zamietavého výroku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Uviedol, že platná právna úprava dovoľuje zmluvným stranám dojednať v spotrebiteľských zmluvách zmluvné pokuty za porušenie jednotlivých povinností za predpokladu, že výška zmluvných pokút bude primeraná. Podľa žalobcu je nesporné, že žalovaný už pri uzatváraní Zmluvy o dielo zo dňa 27.02.2017 získal oproti žalobcovi nepochybne výhodu, spočívajúcu v práve žalovaného na dodávku vodomernej šachty a montáž vodomernej sústavy za symbolickú cenu po zľave vo výške 1,- euro, dojednanú v čl. III. tejto zmluvy. Z predloženej faktúry č. XXXXXXXXX, ktorou bola fakturovaná predmetná zľava, pritom vyplýva, že celkové náklady za dodané práce, zariadenia a materiál žalovanému boli v skutočnosti vo výške 417,63 eura. To znamená, že pokiaľ by žalobca žalovanému zľavu vo výške 416,63 eura (po odčítaní 1 eura) neposkytol, žalovaný by musel uhradiť všetky náklady za montáž predmetných zariadení, bez ktorých by následné dodávky pitnej vody neboli možné, a ktoré naopak na základe dojednania zmluvných strán znášal žalobca v podobe vlastnej hospodárskej straty. Tým, že žalobca a žalovaný sa dohodli na poskytnutí predmetnej zľavy žalobca ako dodávateľ sa už pri uzatváraní zmluvy o dielo dostal oproti žalovanému ako odberateľovi do ekonomickej nevýhody, ktorú mal do určitej miery zmierňovať záväzok žalovaného plniť si riadne a včas svoje povinnosti zo zmluvy o dodávke vody z verejného vodovodu počas hodnotiaceho obdobia tak, aby sa nedopustil takého porušenia svojich povinností, ktoré by žalobcu oprávňovali na odstúpenie alebo vypovedanie tejto zmluvy z dôvodu porušenia povinnosti odberateľa, resp. prerušenia dodávky vody z dôvodu neplatenia, pričom splnenie tohto záväzku bolo zabezpečené zmluvnou pokutou.

Dojednanie zvýhodnenej ceny za dodávku vodomernej šachty a montáž vodomernej zostavy ako aj dojednanie predmetnej zmluvnej pokuty pritom bolo výsledkom predzmluvného rokovania účastníkov a ich následného konsenzu, pričom žalovaný mal vedomosť o podmienkach poskytnutej zľavy, mal možnosť predmetnú zľavu za daných podmienok odmietnuť, a montáž si objednať za bežnú cenu bez dojednania zmluvnej pokuty, čo však neurobil, naopak s poskytnutím zľavy i s dojednaním zmluvnej pokuty výslovne súhlasil. Je namieste zdôrazniť, že k uzavretiu zmluvy došlo na zákazníckom centre, kde mal žalovaný možnosť oboznámiť sa s obsahom zmluvy, boli mu vysvetlené podmienky poskytnutia zľavy, pričom tieto neodmietol, naopak o uzavretie zmluvy písomne požiadal a podpísal zmluvu o dielo s dohodnutými podmienkami.

Za týchto okolností nemožno dospieť k záveru o neprimeranosti predmetnej zmluvnej pokuty, nakoľko účelom tejto zmluvnej pokuty nebolo získanie výhody voči žalovanému, ale len zabezpečenie paušalizovanej náhrady škody v prospech žalobcu ako dodávateľa za riziko, ktoré nesie v súvislosti s možným porušením povinnosti zo strany žalovaného, v dôsledku ktorého by napriek poskytnutiu výhody v podobe zľavy za dodávku vodomernej šachty a montáž vodomernej zostavy v prospech žalovaného nemohlo dôjsť k dodávkam pitnej vody, teda ani k naplneniu hospodárskeho účelu zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi žalobcom a žalovaným. Výška zmluvnej pokuty bola v zmluve o dielo dohodnutá vo výške, ktorú by žalovaný ako odberateľ uhradil za odobraté vodné, ak by splnil dohodnuté podmienky a riadne a včas uhradil za vodné v dohodnutom množstve a dohodnutom rozhodnom období 5 rokov. Dojednanie predmetnej zmluvnej pokuty nie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko s ohľadom na výšku zmluvnej pokuty ako aj na výšku zľavy poskytnutej žalovanému v porovnaní so skutočnými nákladmi za montáž, ktoré niesol žalobca ako vlastnú stratu, je táto zmluvná pokuta primeraná významu a hodnote výhod poskytnutých žalobcom žalovanému. Odkázal v tejto súvislosti na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/30/2018-107 z 21.08.2018 v ktorom bolo uvedené, že čím je riziko vyššie, tým je vyššia odôvodnenosť dojednať vyššiu zmluvnú pokutu ako prostriedok zabezpečenia. Podľa žalobcu nepriznanie nároku na zmluvnú pokutu by spôsobilo nepomerne výhodnejšie postavenie žalovaného a mohlo by viesť ku špekulatívnemu porušovaniu zmluvných povinností. Podľa žalobcu na tejto skutočnosti nemôžu nič zmeniť ani úvahy súdu o tom, že formulácia znenia dohody o zmluvnej pokute je všeobecná a nejednoznačná nakoľko z obsahu zmluvy o dielo aj zmluvy o dodávke vody jednoznačne vyplýva, že strany majú plniť svoje vzájomné povinnosti pričom pre žalovaného je to úhrada faktúr za dodané vodné. Žalobca taktiež uviedol, že vyvinul všetko úsilie aby k

prerušení dodávky vody nedošlo, poskytol žalovanému aj splátkový kalendár, žalovaný však neprejavil snahu a neuhradil ani jednu splátku. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil ho späť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznamenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 03.06.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a nesprávnom právnom posúdení vo veci. Odvolací súd posudzoval relevantnosť takto vymedzených tvrdení prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazu alebo z vyjadrení strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery, ku ktorým vo vzťahu k zamietavému výroku dospel, vychádzajú zo skutkových zistení. V rozhodnutí, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol dal jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti sformulované vysvetlenie dôvodov zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti. Zaoberal sa podstatnými tvrdenými skutočnosťami, dôkazmi, správne v ich jednotlivosti, ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel tak k správne presvedčivému právne záveru pokiaľ žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a preto, súc vedený presvedčením, že účelom rozhodnutia o odvolaní voči správne rozhodnutiu nie je opakovanie stranám sporu známych skutočností a dôvodov, na ktorých je prvoinštančné rozhodnutie založené, k odvolacím dôvodom žalobcu, len na zdôraznenie správnosti rozsudku, dodáva:

9. Okrem zdôraznenia spotrebiteľského charakteru zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, v ktorom je povinnosťou súdu zaoberať sa tým, či nie je niektorá zmluvná podmienka neprimeranou, sa súd prvej inštancie zaoberal aj tým, či existujúca zmluvná podmienka zo zmluvy o dielo č. XXX/XXXX/AXV€ zakotvená v článku IV. bod 8, z ktorej žalobca vyvodil nárok na zmluvnú pokutu, je určitou.

10. Zmluvnou pokutou, ktorá je zabezpečovacím prostriedkom sa zabezpečuje splnenie určitej zmluvnej povinnosti, t.j. nie splnenie zmluvy ako celku. Platí pritom, že zabezpečovanou povinnosťou môže byť akákoľvek zmluvná povinnosť za predpokladu, že je v dohode o zmluvnej pokute jednoznačne určená, toto určenie musí byť uvedené tak, aby zodpovedalo zákonnej požiadavke na objektívnu určitosť obsahu v zmysle určitosti a zrozumiteľnosti vo vzťahu ku každému subjektu, ktorý sa môže s dôsledkami dojednania o zmluvnej pokute stretnúť.

11. Ak zákon č. 442/2002 Z.z., na čo poukázal súd prvej inštancie, upravuje komplex skutočností, pri existencii ktorých je možné prerušiť alebo obmedziť dodávku vody z verejného vodovodu (§ 32), požiadavke určitosti nemôže zodpovedať formulácia oprávnenia na uplatnenie zmluvnej pokuty ako je uvedená v článku IV. ods. 8 zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 27.02.2017.

12. Je vecou toho účastníka zmluvného vzťahu, ktorému je úprava nároku na zmluvnú pokutu na prospech, dbať o to, aby dohoda o tomto akcesorickom nároku zo zmluvy zodpovedala náležitostiam vyžadovaným pre relevantný právny úkon, v opačnom prípade nemôže byť úspešným.

13. V danom prípade nebola v zmluve zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta má vzťahovať, uvedená jednoznačne, a určito, takéto dojednanie vykazuje znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky spotrebiteľských právnych vzťahov, ak súd prvej inštancie nárok na zmluvnú pokutu zamietol, je jeho rozhodnutie správne.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, neúspešný bol žalobca. Žalovanému tak v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.